

1874-09-22

AFSENDER

Janus la Cour

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Ponte Tresa

Omtalte personer:
Vilhelm Bissen
Janus la Cour
Walther Runeberg
Sofie Rønne
P.C. Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 11 nr. 09

DOKUMENTINDHOLD

Skriver om sit ophold og arbejde i Capri. Han skriver også at vejret er begyndt at blive hen ad efterår. Han fortæller om sin rejse blandt andet rejste til Sienna.

TRANSSKRIFTION

Ponte Fresa 22 Septbr 1874.

Kjære hr Skovgaard!

Mit Ophold paa Capri trak lidt længer ud end jeg havde bestemt, saa jeg først i Søndags kom hertil, naar jeg nu blot maatte faa lidt smukke Dage, men det har regnet siden jeg kom hertil, men tidligere have dog altid [Regnen] faaet Ende, det bliver vel ogsaa godt denne Gang. Det var paa samme Tid jeg var her i 1871, da jeg malede Studiet med Baaden, men det lader rigtignok til at Efteraaret er rykket noget længer frem end sædvanligt, paa Rejsen fra Napoli standsede jeg i Albano for at se lidt paa Motivet til Aftenbilledet. jeg tegnede ogsaa lidt, nærmest Bygninger dertil, at blive der kunde intet nytte,

-2-

thi man har hugget saa forskrækkeligt, saa der er nu hverken ved Nemi søen eller ved Lago di Castello et eneste stort Træ tilbage, den smukke gamle Vej imellem Albano og Ariccia er nu ogsaa helt blottet for sine gamle Træer; jeg er nok imidlertid kommen bort fra hvad jeg vilde fortælle, nemlig Efteraarskarakteren, det var nemlig den Dag, 13 Septbr: saa graat, koldt og mørkt, saa og da de visne Blade faldt stærkt omkring mig, saa Nattens Kjørsel havde ført mig fra Capri's fulde Sommer til midt ind i Efteraaret. I Roma var jeg kun 1 Dag, saa rullede jeg igjen videre imod Nord til Siena, dels for at besøge Runeberg's, dels for at se den gamle Stad, med sine mange Paladser og sin berømte Domkirke. I begge

Hensender

-3-

var Opholdet glædeligt, den lille Dreng som lige siden sin Fødsel har været sygelig og vrøvlet, saa Forældrene have været meget ængstlige, var nu ret rask og trivedes godt, saa nu vare baade han og hun og ved godt Mod. Skulde de se noget til Bissens vil de maaske bringe denne Hilsen, det var den 18 Septb jeg forlod dem, da var alt vel. Omendskjøndt jeg vel ikke bliver her længer end højst nødvendigt, saa har jeg dog slaaet mine Studier op paa Væggene, og det ser virkelig næsten ud som om jeg havde faaet noget bestilt; især har jeg været Morgenmand, jeg har hele Sommeren været oppe før Solen; fra Capri tænker jeg da ogsaa svært paa et Motiv, stille Morgen imod Vest, hvad det bliver til maa nu Tiden vise.

Lidt Vinløvsvæsen har jeg ogsaa

-4-

hadt fat paa, ellers har det været Pynten af Capri over imod Sorrento, malet i alle mulige og umulige Belysninger, liggende imellem før Solopgang og samme Nedgang. Jeg har slet Intet hørt om hvordan de havde det, men jeg haaber de har haft en god Sommer og helt forvundet deres Sygdom i Foraaret. Sidst i næste Maaned eller senest først i November haaber jeg at være i Rosenvænget, og gid jeg da maatte træffe Alt vel, de venligste Hilsener til dem, de unge Mennesker, Frøken Rønde fra deres med megen Højagtelse hengivne
Janus la Cour

Ponte Tresa 22 Septbr 1874.

Fjære fr Skovgaard!

Mid Afsold gaa Capri trak lidt longer
ind end jeg havde bestemt, saa jeg først
i Søndags kom hertil, naar jeg nu blot
maatte faa lidt smukke Dage, men det
har regnet siden jeg kom hertil, ~~men~~
tidligere ~~hava~~ dog altid ^{Regnen} faaet Ende, det
bliver vel ogsaa godt denne Gang. Det
var joa samme Tid jeg var her i 1871, da
jeg maalede Stueet med Baden, men det
lader rigtig nok til at Efteraaret er rikket
noget longer frem end sodrauligt, joa
Rejsen fra Napoli staaede jeg i Albano for
at se lidt joa Motivet til Aftenbilledet,
jeg tegnede ogsaa lidt, mest Bygninger
hertil, at blive der kunde luset nytte,

thi man hos hieget saa forbrokkeligt, saa der er min hverken ved Nemi's søn eller ved Lago Di Castello et eneste stort Træ tilbage, den smukke gamle Vej imellem Albano og Ariccia er min ogsaa helt blottet for sine gamle Træer; jeg er nok imidlertid kommen bort fra hvad jeg vilde fortælle, nemlig Efteraarskarakteren, det var nemlig den Dag, 13 Septbr. saa godt, koldt og mørkt, saa og de røde Blade faldt storket omkring mig, saa Natlens Kjørsel havde ført mig fra Capri's fælde Sommer til midt ind i Efteraaret. I Roma var jeg kun 1 Dag, saa rullede jeg igien videre imod Nord til Siena, dels for at besøge Rimborg's, dels for at se den gamle Stad, med sine mange Palæser og sin berømte Domkirke. I begge Henseender var Opholdet gladeligt, den lille Drey som lige siden sin Fædels har været sjælsk og rivet, saa Forældrene have været meget angst, lige, var min velvære og trivsel godt, saa min vore kære hær og hær og med godt Mod. Skulde de se noget til Berceus vil de nok bringe denne Hilsen, det var den 18 Septbr. jeg forlod dem, da var Alt vel. Omendkjendt jeg vel ikke bliver her længe end meget nødvendigt, saa har jeg dog slæbt mine Hænder og paa Vaggene, og det ser virkelig nok ud som om jeg havde fået meget bestilt; især har jeg været Morgenmand, jeg har hele Sommeren ventet oppe for Solen, fra Capri tænkte jeg da ogsaa snart paa et Motiv, stille Morgen imod Vest, hvad det bliver til saa min Tidens vis. Lidt Vinlovsosen har jeg ogsaa

hørt fat paa, ellers har det været Tjuten
af Capri over imod Sorrento, malet i alle
smilige og smilige Beliggenheder, liggende
imellem for Solopgang og samme Nedgang.
Jeg har slet intet hørt om hvordan de
har det, men jeg haaber de har hørt
en god Sommer og helt forvundet deres
Ligdom i Foraaret. Lidt i næste Maa-
ned eller senest først i November haaber
jeg at være i Rosenvangen, og gid jeg da
maatte troffe Alt vel, de venligste
Hilsener til dem, de unge Mennesker,
Frøken Riise fra deres med megen
Højagtelse hengivne
Louis la Cour